

BUITENLAND

De Britse scheepswerven zijn welvarend

In de loop der jongste jaren heeft de Britse industrie van de scheepsbouw vaak aan kritiek blootgestaan zowel vanwege reders als vanwege de industrie zelf. Soms ging de kritiek van de regering zelf uit, maar nooit was ze afbrekend. Zij was bedoeld om deze industrie aan te sporen zich te moderniseren en zich werkelijk aan de eisen van de dag aan te passen. Als eerste gevolg hiervan werd in 1961 het Patton Committee opgericht. Dit comité deed spoedig een zeker aantal aanbevelingen, waarvan de meeste gebaseerd waren op waarnemingen gedaan in andere maritieme mogendheden. Een groot deel van deze aanbevelingen werden door de scheepswerven gevolgd en positieve resultaten bleven niet lang uit.

In tien jaar tijd werd niet minder dan 160 miljoen pond sterling besteed aan de modernisering der Britse scheepswerven. Het zijn de eigen hulpbronnen van de industrie die de totale kosten hebben gedragen, terwijl in andere landen waar scheepswerven een belangrijke plaats innemen, de kosten van de modernisering grotendeels gedragen worden door de regering, hetzij door lening hetzij door de vrijstelling van belastingen.

In november 1963 stelde de Britse scheepsbouwindustrie — scheepsherstellers inbegrepen — 182.000 personen te werk. Zeventig firma's houden zich vooral bezig met de konstruktie van schepen van 100 en meer ton. Buitendien zijn een 90-tal firma's gespecialiseerd in het herstel en het onderhoud van schepen. De Britse herstel- en verbouwindustrie is trouwens de belangrijkste ter wereld. Ruim 50 % van de capaciteit van de scheepswerven is in handen van 10 firma's.

Een belangrijke karakteristiek van de Britse scheepsbouwindustrie is haar ongeëvenaarde bevoegdheid op gebied van de bouw van speciale en weinig verspreide, en bijgevoeg zeer dure vaartuigen. De produktie is zeer verscheiden. Wat betreft de koopvaardijvloot, hebben de scheepswerven van het Verenigd Koninkrijk in 1963 iets minder dan een miljoen ton te water gelaten, hetgeen 12 % der tewaterlatingen in de wereld vertegenwoordigt. Sedert de jongste wereldoorlog hebben de scheepswerven 33 lijnschepen gebouwd van meer dan 20.000 ton, een verwezenlijking die door geen enkel zeevarend land werd overtroffen. De jongste

triomf op dit gebied is de order die niettegenstaande een zware concurrentie werd verkregen voor de bouw van een schip van 24.000 ton voor de Swedish-America Line. Alhoewel gespecialiseerd in de bouw van oceaanschepen nemen de Britse scheepswerven een belangrijke plaats in, in de bouw van tankschepen; vijf eenheden van meer dan 85.000 ton en verschillende super-tankschepen, waarvan enkele voor de uitvoer, waren in 1963 op de werven.

Een ander gevolg van de modernisering der Britse scheepswerven is de aanhoudende stijging van de uitvoer. De orders voor deze scheepswerven stegen van 41.000 ton in 1958 tot 252.000 ton in 1963.

HET BRITS VISVERBRUIK

Het verbruik van vis en visprodukten in Groot-Brittannië bedraagt momenteel slechts 80 % van de vooroorlogse cijfers.

De Britse verbruiker bestemt nu slechts 4 % van zijn wekelijkse voedselbudget aan vis en visprodukten. Slechts 1 % van de huishoudingen dienen 's morgens vis op als morgenmaaltijd, 13 % als middagmaaltijd en 17 % als avondmaaltijd.

Voor vlees en gevogelte wordt er wekelijk per huishouden gemiddeld 24s 2d of nagenoeg 170 F uitgegeven, voor vis bedraagt dit slechts 3s. 7d., wat ongeveer hetzelfde is als 25 F.

Deze gegevens werden door Lord Lloyd, lid van de WFA, bekend gemaakt op de jaarlijkse vergadering van de Nationale Federatie van Visverkopers.

Tijdens deze vergadering verklaarde Lloyd verder: « Een van de eerste en meest belangrijke zaken welke moeten beoogd worden is een verandering in deze gewoonten teweeg te brengen. Een campagne in die zin is reeds begonnen ».

In het licht hiervan gesteld vermelden wij de oprichting van de « Fish Information Service », organisatie waardoor de huisvrouwen voorgelicht worden betreffende de aanwending van vis. — K

Brits- Russisch akkoord

Tussen Groot-Brittannië en Rusland is er een handelsverdrag tot stand gekomen, welke voorziet in de uitwisseling van goederen gaande over een periode van juli 1964 tot en met december 1965.

In totaal zal door Groot-Brittannië voor 'n waarde van £ 4.970.000 aan verbruiksgoederen mogen worden geleverd, waarvan £ 640.000 aan visserijprodukten. Aan gezouten haring zal voor £ 150.000 mogen worden geleverd en aan zeevis voor £ 490.000.

De Russische import in Groot-Brittannië zal een waarde mogen bereiken van £ 5.465.000, hiervan mag voor een waarde van £ 1.710.000 bestaan uit visserijprodukten, onder andere krabkonserven £ 820.000 en zalmkonserven £ 890.000 — K

De Kanadese visserijgrenzen

Slechts zeven landen zullen aanspraak kunnen maken om binnen de 12 mijlzone van de Kanadese territoriale wateren, de visserij uit te oefenen, aldus verklaarde de Kanadese minister voor buitenlandse zaken voor het « House of Commons » te Ottawa.

De landen die van deze historische rechten gebruik kunnen maken zijn: Groot-Brittannië, VSA, Frankrijk, Noorwegen, Denemarken, Italië en Portugal.

Een voorlopige 12 mijlzone, welke de kustlijn zal volgen, zal onmiddellijk van kracht worden.

Van zohast de onderhandelingen, welke momenteel gevoerd worden, zullen voleindigd zijn zal de definitieve 12 mijlzone, berekend van basispunt tot basispunt, in voege treden. — K

De USA vraagt een 200 mijlen visserzone !

In een rapport van James Ackert, President van de Atlantic Fishermen's Union wordt melding gemaakt van het feit dat de Russische vissersvloot met meer dan 150 eenheden, fabriekschepen inbegrepen, de visgronden van Cape Cod, Massachusetts, systematisch afstropen.

In dit licht vraagt Ackert de instelling, met in acht name van traditionele rechten, van een 200 mijlen visserzone, om alzo de Amerikaanse visserijindustrie van een zekere ondergang te redden. — j

RUSLAND WENST WEER KONFERENTIE OVER WALVISVANGST

De Sovjet-Unie heeft verzocht een nieuwe bijeenkomst van walvisvangende landen te houden ter bespreking van het bestaande quotastelsel voor de vangst in het zuidpoolgebied. De Noorse raad voor de walvisvaart zal binnenkort bijeenkomen om het Russische verzoek te overwegen.

Er werden geen officiële redenen voor het verzoek gegeven. Waarnemers geloven echter, dat het verband kan houden met de Japanse aankoop van de Nederlandse walvisvaarder en zijn vangstaandeel. Door deze aankoop heeft Japan thans het recht 52 percent voor het komende seizoen vastgestelde aantal van 8.000 blauwe walviseenheden te vangen. Het Russische aandeel bedraagt twintig percent en het Noorse 28 percent.

Aangenomen wordt, dat de Russische regeling bezwaar heeft tegen de praktijk waarbij de quota met expeditieschepen meegaan wanneer deze aan andere landen worden verkocht.

**REDERS en
VISSERS,
voor uw**

**SOCIALE LASTEN
en BOEKHOUDING**

**wendt U in volle
vertrouwen tot de
beroepsvereniging**

HAND IN HAND

O. V. A. VISMJN OOSTENDE Tel. 721.73